

روزی که مداد به دنیا آمد

مداد یکی از وسایلی است که هر کدام از ما بسته به شغل و کارمان از آن استفاده می‌کنیم. این ابزار کوچک با ارزش از نوشتن گرفته تا طراحی و حل مسئله‌های ریاضی، همیشه کمک دست ما بوده است. آیا تا به حال به این موضوع فکر کرده‌اید که مداد چه زمانی و چطور اختراع شد؟

قرن‌ها پیش در رم باستان با یک میله‌ی ظریف سربی به نام استیلوس، روی پاپیروس می‌نوشتند و از آنجا که سرب علامت کم‌رنگ از خود به جا می‌گذاشت و سَمّی هم بود، مشکلات خودش را داشت، تا اینکه بعد از سال‌ها و در پی یک اتفاق، دنیای نوشتن عوض شد.

در یک روز سرد و طوفانی در سال ۱۵۶۴ یک درخت بلوط در انگلستان به دلیل طوفان و رعد و برق از ریشه کنده شد. با کنده شدن درخت بلوط، ماده‌ای سیاه‌رنگ همه‌ی زمین اطراف درخت را پر کرد. این ماده نوعی زغال به نام گرافیت بود و مردم از دیدن این زغال‌ها تعجب‌زده و خوش حال شدند؛ چرا که در اوایل می‌توانستند از آن برای نشانه‌گذاری کردن استفاده کنند. با وجود این، کم‌کم از این زغال برای نوشتن و نقاشی هم استفاده شد. خوب است بدانید مدادهای اولیه مثل حالا رنگارنگ و طرح‌دار و باریک و زیبا نبودند، یعنی اولین مدادها تگه‌ای گرافیت مرّیعی شکل بودند. تصوّر کنید نوشتن املا با مداد مرّیعی چقدر طاقت‌فرسا است!

کم‌کم شکل و ظاهر مدادها از گرافیت مرّیعی به گرد و بعد از مدّتی به شکل امروزی یعنی دراز تغییر پیدا کرد. ماجرا از این قرار بود که مردی به نام «جی پیوس» داخل تگه‌ای چوب سرور خالی کرد و گرافیت را درون آن قرار داد و این طوری شد که مداد دوست داشتنی ما اختراع شد که دست را سیاه نمی‌کرد و پوشش چوبی داشت.